

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kratochwill György ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Ilosvai Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen 7.395.000 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. március 9-én kelt 35.G.41.649/2006/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét nem fellebbezett részében nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.000 (Tizenkettőezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes 2003. október 13. napjától, az alperes alapításától kezdődően 2004. május 14. napjáig tagja volt az alperesi társaságnak. A felek között 2004. március 4-én szerződés jött létre, amelynek alapján az alperes megbízta a felperest, hogy művészeti infrastrukturális és technikai tőkéjének a felhasználásával a 2004. évi ...-kal összefüggő feladatokat lássa el. A felperes a szerződésben meghatározott feladatait elvégezte, ennek alapján 2004. április 30-án 12.300.000 forint összegről 2004. április 30-i teljesítési határidővel számlát állított ki az alperes felé. Az alperes a számlát befogadta és 2004. április 30-án megbízási díj címén a 12.300.000 forintot megfizette a felperesnek.

Az alperes, mint kölcsönvevő és a felperes, mint kölcsönadó között 2004. január 15-én és 2004. április 30-án létrejött „Tagi hitelszerződések” szerint a felperes különböző összegeket befizetett az alperes pénztárába, utóbb azonban az alperes vitássá tette e szerződések érvényességét. A felperes a pénzügyi nyilvántartását megváltoztatta, és az alperes részéről korábban megbízási díjként teljesített 12.300.000 forintból 7.395.000 forintot az általa nyújtott kölcsön követelésére számolt el, és felhívta 7.395.000 vállalkozási díj megfizetésére, s ennek eredménytelensége folytán fizetési meghagyásos eljárásban kívánta érvényesíteni a követelését. Az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban az alperes a kereset elutasítását kérve több irányú védekezést terjesztett elő. Előadta; a felek közötti megbízási szerződésből eredően a felperest 12.300.000 forint megbízási díj illette meg, és ezt az összeget - a felperes számlája alapján - 2004. április 30-án megfizette, ezért a felperes által hivatkozott címen tartozása nem állhat fenn, így alaptalanul számolt el utóbb a felperes 7.395.000 forintot tagi kölcsön jogcímén. Védekezőként arra is hivatkozott, amennyiben a felperes alappal számolt el 7.395.000 forintot tagi kölcsön címén, ez esetben a tagi hitelszerződések - az általa megjelölt okból - a Ptk. 200. §-ának (2) bekezdése szerint semmisek.

Az elsőfokú bíróság 2007. március 9-én kelt 35.G.41.649/2006/5. számú ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 443.700 forint perköltséget. Megállapította, hogy a per tárgyát képező megbízási szerződés alapján az alperesnek nem áll fenn tartozása a felperes felé, mivel az alperes a felperesnek járó ellenszolgáltatást teljesítette, ezért a felperes - az ítélet indokolásában kifejtettek szerint - a kereseti követelésnek megfelelő összeget nem számolhatta el tagi kölcsönkövetelésre. A felek közötti egyéb jogviszonyok; a tagi hitelszerződések nem képezték a per tárgyát, erre nézve előterjesztett kereset nem volt, ekként ezen jogviszonyok felől az elsőfokú bíróság érdemben nem is határozhatott.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést a határozatnak a perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen, s annak megváltoztatásával az alperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy az alperes első alkalommal a 2006. május 23-án tartott tárgyaláson nyilatkozott arról, hogy a per tárgyát képező számlát kifizette és annak jogosságát nem vitatja, így került sor az első fokú eljárásban a közös szünetelési kérelem előterjesztésére. Miután az eljárás szünetelésének tartama alatt az alperes a felperes felhívására egyértelmű nyilatkozatot nem tett, ezért a folytatólagos eljárásban meghozott első fokú ítélet helyettesíti a felperes álláspontja szerint az alperes nyilatkozatát, melyből az következik, hogy a perre az alperes magatartása adott okot, így a pernyertessége „látszólagos”, ezért köteles a perköltség viselésére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) és e) pontjaiban foglaltakra figyelemmel tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem megalapozott.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében tévesen hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy az alperes pernyertessége „látszólagos”.

A Pp. 78. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik; a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni.

A felperest akkor lehet pernyertesnek - és ehhez képest az alperest peresztesnek - tekinteni, ha a bíróság a felperes kereseti kérelmének helyt adott, és az alperest a keresettel érvényesített jognak megfelelő jövőbeni magatartásra kötelezte. Ezzel szemben az alperes pernyertessége akkor következik be, ha a bíróság a felperes keresetét elutasítja, mert ez az elutasítás azt jelenti, hogy a keresettel érvényesített jog a felperest nem illeti meg.

A felperes keresete az alperessel szemben nem vezetett eredményre, ezért az alperes pernyertes lett.

Megalapozatlanul állította a felperes fellebbezésében azt is, hogy az alperes a perre okot adott.

A fizetési meghagyással indult és ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes által érvényesíteni kívánt 7.395.000 forint vállalkozási díj iránti követelés elutasítását kérte az alperes. Az a magatartás, hogy a perben több irányú védekezést terjesztett elő, nem értékelhető akként, hogy az alperes a perre okot adott, figyelemmel arra is, hogy a felperes követelése a jelen per megindításakor sem állt fenn, mivel a számlakövetelést az alperes 2004. április 30-án teljesítette.

A Pp. 80. §-a szabályozza azokat az eseteket, amikor az ellenérdekű fél költségét a pernyertes félnek kell viselnie annak ellenére, hogy a kereset eredményre vezetett. A Pp. 80. §-ának (1) bekezdése fogalmilag csak akkor alkalmazható, ha a felperes pernyertes lett, de a peresztes alperes nem adott okot a perre, és a követelést az első tárgyaláson elismerte.

A perbeli esetben viszont az alperes lett a pernyertes, ezért költségei megtérítésére a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint jogszerűen tarthat igényt, így a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét nem fellebbezett részében nem érintette, fellebbezett részében pedig a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek megfizetni a másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Budapest, 2007. október 11.

Dr. Kertészné dr. Princzinger Márta s.k.,
a tanács elnöke

Dr. Rédei Anna s.k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.,
bíró